

JULI 2020

DIGITAAL

Gemeenteblad

HERVORMDE GEMEENTE ROUVEEN STAPHORST

In gesprek
met onze
predikanten

Wat is de impact van deze tijd
op gemeente-zijn?

Een kijkje
achter de
schermen

Bij de Vakantie Bijbel Week én
bij de thuiskerk!

Verhaal: wat
zou Jezus
doen?

en meer...

Inhoud

04

05

10

03

Voorwoord

Door Jan Admiraal

10

Fotomuur

Een kijkje bij verschillende
thuiskerken

04

Achter de schermen

Bij de online Vakantie Bijbel Week

11

Verhaal

Wat zou Jezus doen?

05

In gesprek met onze predikanten

Hoe hebben zij deze tijd ervaren?

13

Zomerchallenge

Jij doet toch ook mee?!

09

Doehoek

Voor jong en oud!

Voorwoord

Al lange tijd waren er plannen om het jeugdblad om te vormen in een gemeenteblad. Een blad met nieuws en achtergronden voor en over onze gemeente, waardoor we een brede doelgroep kunnen aanspreken.

Na een flink aantal redactievergaderingen zouden er dit voorjaar concrete stappen worden gezet om dit nieuwe format te introduceren. En toen werd alles anders...

Ook het regulier werk in onze gemeente kwam stil te liggen. Er waren weinig activiteiten waar nog verslag over gedaan kon worden en het met elkaar in contact komen was lastig. Nu lijkt er een nieuwe tijd aan te breken. Langzamerhand worden maatregelen versoepeld en breekt nu de vakantieperiode aan.

Aan het begin van deze vakantieperiode willen we graag een eerste digitale versie van het gemeenteblad uitbrengen. Met daarin een interview met onze predikanten over hoe zij de achterliggende maanden hebben beleefd, een kijkje achter de schermen bij de opnames van de VBW, foto's van de diverse thuiskerken, een verhaal voor de kinderen met een actuele lading en diverse knutseltips voor jong en oud. We wensen u en jou veel leesplezier.

Namens de redactie,
Jan Admiraal

Een kijkje achter de schermen bij de VBW

Toen de coronacrisis steeds harder om zich heen greep werd al snel duidelijk dat de Vakantie Bijbel Week niet op de normale manier door zou kunnen gaan. Inmiddels weten we dat het geen probleem is om met grote groepen kinderen bij elkaar te zijn, maar de grote groep volwassen vrijwilligers vormt wel een risico.

De stuurgroep van de VBW wist snel te schakelen en er werd besloten om met een online alternatief te komen. Als één van de verhalenvertellers mag ik op een mooie woensdagavond mijn opwachting maken in het Dienstgebouw. Het is tijd voor de opnames van diverse onderdelen van het programma. Er is een strakke indeling gemaakt door de stuurgroep zodat er zo min mogelijk mensen tegelijkertijd in het Dienstgebouw aanwezig zijn, en nadat de handen ontsmet zijn bij de ingang van het Dienstgebouw mag ik plaatsnemen in de hal om op mijn beurt te wachten.

In één van de zalen van het Dienstgebouw is een decor gefabriceerd, in een andere zaal staat de poppenkast opgesteld. Met alle beschikbare middelen en kwaliteiten van de diverse stuurgroepleden wordt er hard gewerkt aan mooie opnames met als doel een volwaardige online Vakantie Bijbel Week neer te zetten.

Dit is een geweldige klus, want behalve het maken van het decor, verdelen van de taken en de uitwerking door de vrijwilligers moet het opgenomen materiaal ook gemonteerd worden (complimenten voor Klaasje 😊). Daarnaast is een deel van de stuurgroep bezig met het klaarmaken en rondbrengen van tasjes voor de kinderen. In deze tasjes zitten de nodige spullen voor een fantastische online Vakantie Bijbel Week vanuit huis. Vanaf deze plek wil ik het VBW-team hartelijk bedanken voor hun inzet om binnen de beschikbare mogelijkheden zoiets moois neer te zetten. Met als doel om zoveel mogelijk kinderen te laten horen van het Evangelie van Jezus Christus.

In gesprek met...

De afgelopen maanden heeft het coronavirus ons leven flink beïnvloed. Halverwege maart konden veel van ons opeens niet meer naar het werk en moesten we thuiswerken, kinderen thuis lesgeven of werd ons leven opeens wel heel eenzaam, doordat er geen mensen meer op bezoek mochten komen. Normaal gesproken ontmoeten we elkaar als gemeente elke zondag in de kerk of in het dienstgebouw, maar door de coronamaatregelen ging dat afgelopen tijd niet. Gelukkig komt er steeds meer verruiming in de maatregelen en mogen we zachtjes aan weer af en toe naar de kerk. Maar wat hebben de afgelopen maanden eigenlijk met ons als kerk gedaan? In deze rubriek gaan we in gesprek met onze predikanten over hoe zij de coronatijd beleven.

...ds. Born

Net als veel gemeenteleden luistert ook dominee Born de kerkdiensten regelmatig vanuit huis mee. Nu er alleen in de kerk een dienst opgenomen wordt, valt de dienst in het dienstgebouw weg. Dat geeft ruimte om zelf thuis mee te luisteren en te ervaren hoe het is om niet met elkaar in de kerk samen te komen.

Hoe vindt u het om vanuit huis mee te luisteren?

Het is anders dan in de kerk, het vraagt een andere manier van concentreren. Maar ik moet zeggen dat ik daar zelf niet zo'n moeite mee heb. Voor gezinnen met kinderen lijkt me dat moeilijker. Ik mis wel het onderlinge contact, het stukje gemeenschap. Al heb je maar even oogcontact, zo van 'oh, hij is er ook weer'.

Kerk-zijn is niet alleen luisteren naar een preek, maar ook het deel zijn van een gemeenschap. Je gelooft in de Heere Jezus en dat verbindt je aan elkaar.

Hoe is het om in een lege kerk te preken?

Dat is heel raar. De eerste zondag na de maatregelen mochten er 100 mensen in de kerk. 's Ochtends waren er toen zo'n 35 en 's middags rond de 50. Dat is ook gek, maar dan kijk je nog naar mensen terwijl je preekt. De zondag erop was dat opeens weg. Dan sta je tegen lege banken aan te staren en denk je 'die zit normaal gesproken altijd daar en die daar'.

De zondagen zijn dus heel anders geworden, maar hoe is de rest van uw werk?

Met name in het begin was er een volledige lockdown van alle bezoeken, omdat het virus toen heel erg rond ging. Nog steeds zijn er wat restricties naar ouderenbezoek, maar daar waar nodig en gewenst kunnen we weer bij mensen op bezoek gaan. Dat gaat natuurlijk wel in overleg. Spontaan bij iemand langs gaan kan nu niet.

Ik heb in deze tijd wel hele mooie gesprekken gehad. Je komt soms sneller tot de kern, omdat er weinig ruimte is om er omheen te draaien. Bij iemand thuis heb je soms veel meer zaken die afleiden van de kern. Dat is overigens niet bij iedereen hetzelfde. Anderen vinden het elkaar spreken door de telefoon juist weer lastiger en verlangen weer meer naar het persoonlijke contact.

Verder veranderde er natuurlijk het een en ander aan vergaderen, dat hebben we de eerste tijd digitaal gedaan. Er moest natuurlijk veel geregeld worden, er moest opeens zoveel geïmproviseerd worden. Gelukkig hebben we een grote gemeente met veel talenten, zoals om de ICT-zaken te regelen. Daar neem ik mijn petje voor af.

*Welke impact heeft deze crisis op gemeente-zijn?
Ziet u positieve dingen gebeuren of bent u bang
dat het negatief uitpakt?*

Ik voel een intense betrokkenheid op de diensten en op het Woord van God. In het begin, maar nu nog trouwens. Je ziet dat de Heere God Zijn kerk in stand houdt. Mensen bijvoorbeeld die al jarenlang niet meer naar de kerk gaan, maar nu toch regelmatig een dienst meeluisteren. Dat zijn onverwachte kansen die je krijgt.

Ik merk ook onderlinge betrokkenheid, het meeleven met elkaar, ondanks de fysieke afstand. Ik denk aan Handelingen 2:42, waar staat 'En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden.' Dat is zo ontzettend belangrijk: in gebed onderling met elkaar meeleven, onze afhankelijkheid van God beleven, de gemeenschap, het volhardden in de Heere. Annemarie van Heijningen schreef onlangs een bemoedigende column in de Visie van de EO: Laat je hoofd niet hangen, denk niet: hoe moet dat toch met die online-diensten en ook als we straks maar met 30 of 100 bij elkaar mogen komen. Blijf volhouden en blijf inventief. Er zijn online meer luisteraars en kijkers dan je ooit in het kerkgebouw hebt gehad, dus wees daar ook dankbaar voor.

Misschien dat er straks mensen zijn die makkelijker thuis blijven. Het is toch makkelijk, als je op het laatste moment 's ochtend je bed uit kunt rollen en je jezelf niet netjes hoeft aan te kleden. Het zou kunnen, maar ik zeg niet dat het gaat gebeuren. Het kan ook verrassend anders zijn. Ik hoop eigenlijk dat het stukje betrokkenheid dat er nu is na de crisis zal blijven voortduren.

Waar kijkt u straks het meest weer naar uit bij versoepeling van maatregelen?

Het persoonlijke contact met mensen. Ik vind de moderne middelen om online met elkaar te vergaderen een heel gedoe. Ik ervaar dat het technischer en onnatuurlijker is dan het persoonlijke contact. Volgens mij zijn we ook niet voor de 1,5 meter gemaakt. Kijk, dit is een noodsituatie en we willen graag dat de besmettingsgraad laag blijft. Maar de kerk heeft de neiging om te vermeerderen, om een grote groep te worden. Hoewel we ook weten: 'waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.'

Ervaat u het leven met God ook anders in deze tijd?

Nee in principe niet. Hoewel je door deze tijd wel weer extra beseft: mijn leven is alleen veilig in de handen van God. Je wordt je bewust dat het leven niet vanzelfsprekend is, dat we maar kwetsbare mensen zijn. Dat hoor ik ook van mensen die corona in de nabijheid meegemaakt hebben, het maakt klein en afhankelijk. Ook als je mag herstellen blijkt het een lange weg te zijn voor je op krachten bent. Mensen hebben dan soms amper kracht om een stuk te fietsen of de was op te hangen.

Ons leven is een geschenk van God. Zo moeten we er ook mee omgaan. Dat betekent enerzijds dat we ons niet door angst moeten laten leiden, maar anderzijds moeten we ook geen onverantwoorde dingen doen.

Heeft u nog een oproep of bemoediging die u gemeenteleden mee wilt geven?

Ik moet denken aan de preek die dominee Van Santen een tijd geleden bij ons hield. Hij had het toen over Openbaring 6, het openen van de zegels en de verschillende paarden. De eerste ruiter is die op het witte paard, de ruiter van het eeuwig evangelie. 'Dus wat ik verder ook nog ga zeggen,' zei ds. Van Santen, 'u moet altijd denken: het staat allemaal in het teken van de eerste ruiter, die gaat overwinnen.' En dat is Jezus Christus met Zijn evangelie. Daarna komen er nog allerlei andere paarden, zoals het vale paard met zijn besmettelijke ziektes, maar Jezus Christus heeft overwonnen en Hij zal overwinnen. Dat zou ik als bemoediging door willen geven.

In gesprek met...

...ds. Van Vreeswijk

Wat veranderde er voor u in de coronacrisis?

Allereerst toch wel de gezondheid die mij erg bezighield. Zowel van ouderen, als van degenen die mij heel nabij zijn. Je wilt niet de persoon zijn die de ziekte doorgeeft naar anderen.

Daarnaast vielen heel veel activiteiten stil. De persoonlijke ontmoetingen vielen weg. We waren net gestart met voorbereidende belijdeniscatechese en hadden een hele mooie kring mensen, in mei zouden we starten met de huwelijks catechese met twee groepen.

En de kerkdiensten natuurlijk. Iedereen werd ineens kerktelefoonluisteraar en -kijker. We wilden heel graag met beeld uitzenden, maar dat zijn een paar hectische weken geweest. Toch is het bijzonder hoe snel het gelukt is. En een paar dagen voordat we moesten uitzenden kwam er glasvezel in de kerk. Wonderlijk.

Hoe gaat het digitaal? Werkt het?

Bij het digitaal uitzenden van de diensten was het natuurlijk de vraag of mensen het gingen volgen. In dat opzicht zijn we heel verwonderd. Het aantal mensen dat meekijkt is echt heel groot. Ook financieel gaat het erg goed, zowel de vrijwillige giften als de collecten via de Givt-app.

Een aantal bezoeken heb ik afgelopen tijd via Skype gedaan. Daar is relatief weinig gebruik van gemaakt, maar ik heb wel hele mooie ontmoetingen op deze manier gehad.

Jammer dat niet iedereen beseft wat er digitaal allemaal mogelijk is. Zo had ik een ontmoeting met iemand, waarbij de dochter op afstand de laptop kon bedienen. Dan belde ik met de dochter in een andere plaats en die zette op afstand de laptop aan en nam mijn Skype-oproep op, zodat haar moeder alleen maar in de stoel voor de laptop hoefde te gaan zitten.

Gelukkig gaat het nu versoepelen, maar je zou maar maandenlang niemand dichtbij gehad kunnen hebben... dan zit je toch opgesloten. De mens is een sociaal wezen, dat merk ik. Je kunt ervoor kiezen om kluisenaar te worden, maar wie het opgelegd krijgt, wordt daar meestal niet gelukkig van. Het overkomt ons nu en je merkt dat mensen daaraan lijden. Het is niet goed dat de mens alleen is, daar zit ook het aanraken in.

In de Bijbel moesten mensen die een besmettelijke ziekte hadden ook in quarantaine. Zij konden niet langer bij hun gezin, familie of vrienden blijven. Vanaf dat moment mocht niemand je meer aanraken. De Heere Jezus had daar geen boodschap aan, Hij kon aanraken en Hij wilde deze mensen aanraken.

Hoe is het om te preken in een lege kerk?

Ik vind het naar, er is geen interactie met iemand die luistert, glimlacht, zingt. Als je normaal gesproken voorgaat in gebed zie je dat mensen hun ogen sluiten, dat het verstilt. Je bent samen onder het Woord van God. Nu sta je alleen, alsof je in de leegte praat. Dat maakt ook onzeker: is er wel iemand die luistert? Wat ik daarom nu doe is visualiseren: ik bedenk waar mensen normaal gesproken zitten in de kerk en stel me voor dat sommigen reageren.

Welke impact heeft deze crisis op gemeente-zijn en samen geloven?

Dat is voor een groot gedeelte gissen. Wat ik wel merk is dat er heel veel spontane activiteit is: er worden filmpjes gemaakt, de zondagsschool, een online quiz, en zo gaat er nog meer gebeuren. Dat is heel mooi. Er wordt ook veel meegekeken en dat leg ik maar positief uit. Mensen kunnen er ook voor kiezen om niet in te loggen, dat hoor je bij andere gemeentes ook wel.

Maar ik heb ook wel vragen. Blijft de gemeente verbonden met elkaar of raken we van elkaar vervreemd? Je kunt nu natuurlijk ook zo makkelijk met andere gemeentes meekijken. Raken we niet vervreemd van onze eredienst, onze prediking, van de zondag als geheiligde dag?

Wat mist u het meest qua kerkelijk leven?

Mensen kunnen zien en aanraken, gewoon een hand kunnen geven. Ik stak deze week per ongeluk mijn hand uit, uit automatisme... Het zit zo in ons. Waar het mij om gaat is het echte delen, nabij komen. Dat vind ik één van de typerende dingen van de Heere Jezus, God met ons. Hij komt dichtbij. Het samen zingen mis ik ook echt. Samen beleven, samen uiten, dat vind ik een de mooie dingen van gemeente zijn.

Hoe kunnen we als gemeenteleden onderling het geloof belijden en delen als we fysiek niet of beperkt bij elkaar mogen komen?

Neem deel aan een activiteit, organiseer samen iets. Houd betrokkenheid. Blijf de kerkdiensten volgen, kleed je er voor aan. Om in het ritme te blijven, om niet te vervreemden.

Ik zie wat dat betreft ook nog wel iets in pastorale netwerkes: kringen van 10 tot 20 mensen die naar elkaar informeren, met elkaar verbonden zijn in wel en wee.

Hoe ervaart u God in deze tijd?

Ik ervaar God zelf niet anders, ik ben nog steeds bezig met de Bijbel en gebed. Ik denk wel dat Hij ons een soort wake-up call doet. Is God de kerk in het westen aan het opschudden? Schudt Hij alles wat niet functioneert er uit? Dat vind ik een hele spannende gedachte. Wil de Heere dat we terugkeren naar samenleven in trouw en liefde, de ander dragen en verdragen?

Ik denk wel dat dit behoort tot de weeën van de eindtijd, net zoals alle aardbevingen waar we van horen, de sprinkhanenplag in Afrika. De schepping zucht, als in barensnood. En dan leer ik dat we de Heilige Geest nodig hebben om dicht bij God te komen en te blijven, ook nu. Het is een tijd die stilzet en tot bezinning kan brengen.

Wat zou u ter bemoediging of als oproep mee willen geven?

Ik heb eigenlijk vier dingen die ik wil meegeven. Allereerst: wat is je houvast in tijd en eeuwigheid? Wat is je houvast als je deze ziekte zou krijgen, of alleen overblijft?

Ten tweede: wees nuchter en waakzaam.

Ten derde: benut deze tijd van verstillings om na te denken over wat je roeping is. Waarom leef je? Wat heeft God met je leven voor?

En ten slotte wil ik graag de tekst meegeven, die de Heere ook tegen Zijn discipelen zei: "Ik ben met jullie, al de dagen". En: "Als je Mij kent, kan niets je scheiden van Mijn liefde, noch hoogte, noch diepte."

DOEHOEK VOOR JONG EN OUD

Knutsel een moestuinbakje

Wat heb je nodig?

Een lege fles, wiebeloogjes, een pompom als neus, lijm en een schaar.

Hoe ga je te werk?

Spoel de fles goed om en knip de bovenste helft er vanaf. Je gebruikt de onderkant als bakje. Plak hier de oogjes op en de pompom als neus. Aarde en een plantje erin en klaar!

DIT IS EEN VROLIJK BAKJE VOOR EEN MOESTUINPLANTJE!

Rijstsalade met geitenkaas

Recept voor 2 personen

Tijd: 25 min.

BENODIGDHEDEN:

175 gr (zilervlies)rijst
75 gr geitenkaas
halve komkommer
rucola
handje walnoten
100 gr gerookte kip

Voor de dressing:

3 el yoghurt
1,5 el mayonaise
1 tl peterselie
snufje zout en peper

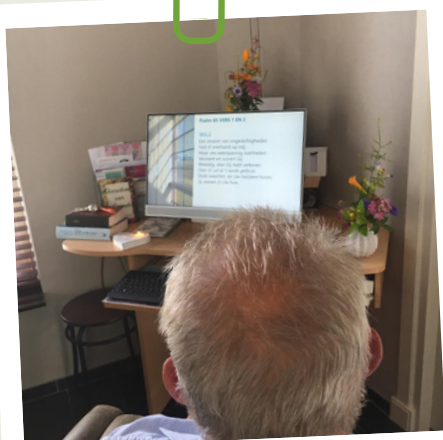
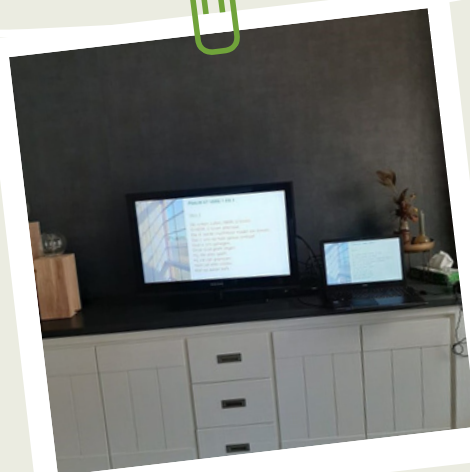
BEREIDINGSWIJZE:

Kook de rijst volgens de bereidingswijze op het pak. Laat de rijst daarna afkoelen. Snijd de geitenkaas in stukjes, net zoals de komkommer, rucola en gerookte kip. Hak de walnoten in stukjes. Meng in een bakje de ingrediënten voor de dressing. Meng de dressing door de afgekoelde rijst. Voeg daarna de rest van de ingrediënten toe en meng alles goed door elkaar. Breng eventueel op smaak met nog wat peper en zout.

Tip: vervang de geitenkaas eens door mozzarella.

FOTOMUUR

Een kijkje bij verschillende thuiskerken

Verhaal

WAT ZOU JEZUS DOEN?

“Jij mag niet mee doen, ik vind jou oranje haar echt stom”, Bas draait zich om en loopt naar de groep kinderen die even verderop op hem wacht. “We doen tikkertje en jij bent hem Lieke” roept Bas als hij bij de groep is aangekomen.
“Ik ben hem helemaal niet, je bent hem zelf maar, jij hoeft echt niet alles te beslissen hoor Bassie” roept Lieke naar Bas en meteen rent ze hard bij hem uit de buurt.

In een hoekje dicht bij de ingang van de school staat Stefan te kijken naar de kinderen van zijn klas die tikkertje doen. Hij mag weer niet meedoen, en dat alleen maar omdat Bas zijn kleur haar niet mooi vindt. Hij kan er toch niks aan doen dat hij rood haar heeft... Zelf had hij liever een andere kleur haar gehad, maar dat is nou eenmaal niet zo.

“Heb jij geen zin in tikkertje Stefan?” vragend kijkt juf Roos hem aan. Stefan, die diep in gedachten is schrikt zich naar als hij opeens de stem van juf Roos hoort. Een rode kleur vliegt over zijn wangen. Wat zou hij graag willen zeggen dat hij niet mee mag doen, maar als Bas erachter komt dat hij geklikt heeft bij de juf laat hij hem helemaal niet meer met rust. “Ik heb vandaag niet zo’n zin om mee te doen juf” zegt Stefan nog steeds met een kleur op zijn wangen. Meteen daarna loopt hij bij de juf vandaan.

Na de pauze trekt juf Roos de stoel achter haar bureau vandaan en gaat voor de klas zitten. “Jongens en meiden, ik weet dat er rekenen op het programma staat, maar ik wil iets met jullie bespreken wat veel belangrijker is.”
Nieuwsgierig kijken de kinderen naar juf Roos, wat kan er zo belangrijk zijn dat de juf rekenen er voor laat zitten?

"Wie weet wat discriminatie betekent?" Er schieten een paar vingers de lucht in. "Bas, kun jij misschien uitleggen wat discriminatie betekent?" met een vragende blik kijkt de juf Bas aan.

Bas krijgt een kleur, "uhm, dat betekent dat je iemand anders behandeld dan de rest."

"Ja precies, letterlijk betekent het woord discriminatie: het maken van onderscheid."

"Zou God dat goed vinden denken jullie?" weer kijkt de juf vragend de klas rond, en weer schieten er vingers de lucht in.

"Lieke wat denk jij?" "Ik denk het niet juf, want God heeft ons gemaakt zoals Hij het goed vindt."

"Dat heb je mooi gezegd Lieke. God heeft ons gemaakt. Hij heeft goed nagedacht hoe Hij ons zou maken. De ene heeft Hij rood haar gegeven en de andere bruin. Hij heeft mensen gemaakt met een donkere huidskleur maar ook mensen met een lichte huidskleur. Hij heeft ons ook hersenen gegeven om zelf na te kunnen denken. Zou Hij het goed vinden dat wij andere mensen buiten sluiten omdat zij er anders uitzien dan wij? Ik denk van niet.

Het kan soms best moeilijk zijn om aardig te zijn voor iedereen, maar weet je wat ik dan vaak denk? Wat zou Jezus doen als Hij hier nog op aarde zou leven? Vaak helpt dat om toch gewoon te doen tegen mensen die ik eigenlijk helemaal niet zo aardig vindt".

De kinderen zijn stil geworden van alles wat juf Roos verteld heeft. Ook Bas is stil, hij denkt na over dat zinnetje wat juf zei. Wat zou Jezus doen als Hij nog op de aarde zou leven? Zou Jezus ook tegen Stefan gezegd hebben "Jij mag niet meedoen". Nee, Jezus zou iedereen hebben laten meespelen, dat weet Hij zeker.

Als de bel is gegaan verlaat de groep van juf Roos de klas rustiger dan normaal. Bas loopt richting Stefan en tikt hem op de schouder. Als Stefan zich omdraait om te kijken wie hem op de schouder tikt, schrikt hij als hij Bas ziet staan. Bas haalt diep adem en zegt zachtjes: "sorry Stefan dat ik in de pauze zo gemeen was, morgen mag jij ook meedoen als we weer tikkertje gaan doen". Snel draait hij zich om en verdwijnt tussen de andere kinderen. Stefan is helemaal verbaasd van wat er net gebeurde. Bas die sorry zei, dat had hij nooit verwacht, maar het maakt hem wel blij. Morgen mag hij ook mee doen met tikkertje. Zal het buitensluiten nu echt afgelopen zijn?

Zomerschallenge

En dan staat zomaar de zomervakantie voor de deur! Ga je nog lekker op vakantie of blijf je toch de hele zomervakantie in deze prachtige omgeving? Ben je aan het bedenken wat je allemaal gaat doen in de vakantie? Nou... wij denken met je mee!! We hopen in deze zomervakantie 6 weken een 'Summer challenge #2020' te lanceren. Zes weken lang dagen wij je uit om elke week een challenge te doen.

Wat houdt dat dan precies in? Elke week delen wij via social media, mail, flyers, nieuwsbrief een nieuwe challenge. Zo krijgt elke week een nieuw thema. De thema's variëren van grappig, sportief, 'omzien-naar-een-ander' naar serieus. Dus voor elk wat wils! Daarbij geven we je bij elke challenge een aantal mogelijkheden hoe je deze challenge kunt uitvoeren, je kunt dus kiezen wat het best bij je past. Jij voert deze challenge uit en deelt jouw foto hiervan met ons als bewijsmateriaal. Deze foto kun je natuurlijk delen op onze social media (leuk!!), maar dat hoeft niet per sé. Wie ons minimaal 4 keer verrast met een leuke foto over de uitgevoerde challenge, ontvangt aan het eind van de zomervakantie een verrassinkje als beloning!

Enne... wees maar niet bang.. Het zijn écht leuke challenges, we laten je geen ongemakkelijke dingen doen! Doe jij mee? We rekenen op je! Meer info volgt via de verschillende social media en flyers!

Groetjes,
10-erclub en Switch

CHALLENGE VOOR WEEK 1: #REIZEN